

РЕШЕНИЕ

№ 3117

гр. София, 19.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **2095** по описа за **2020** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по повод на касационна жалба с вх. № 6280 от 21.02.2020 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 1006274 от 03.02.2020 г. по описа на Софийски районен съд, подадена от Н. Г.– юрисконсулт на ТД на НАП С. срещу решение № 311071/20.12.2019 г., постановено по НАХД № 4792/2019 г. по описа на СРС, НО, 102 - ри състав, с което е изменено наказателно постановление № F303845 от 06.07.2017 г., като е намален размера на наложеното административно наказание „имуществена санкция“ на [фирма], ЕИК[ЕИК] от 3000,00 лв. на 500,00 лв. във връзка с направена преквалификация на санкционното основание от чл.185, ал.2, изр.1 и чл.118, ал.4 от Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ вр. с чл.33, ал.1 от НРОПТОФУ в такова по чл. 185, ал.2, изр. 2 във връзка с ал.1 и чл.118, ал.4 от ЗДДС за нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г.

С жалбата си наказващият орган моли решението да бъде отменено и вместо това процесното НП да бъде потвърдено изцяло по съображения, че установената разлика е сума, добавена в касовата наличност, т.е. това са пари, които влизат в паричния оборот на дружеството без това да е документално отразено, с което е осъществен състава на вмененото нарушение и е обоснован извода, че нарушението води до

неотразяване на приходи. В съдебно заседание поддържа изложеното чрез юрк. К.. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – [фирма], редовно призован не изпраща представител, депозира молба, с която моли касационната жалба да бъде отхвърлена изцяло, а решението на СРС да бъде потвърдено. Претендира разноски, съгласно приложен списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София – град, 9 – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна: На 25.05.2017 г. в 17:40 ч. при извършена проверка на търговски обект по смисъла на §1, т.41 от ДР на ЗДДС – магазин за кафе, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], ЕИК[ЕИК] е установено, че дневният оборот, от монтирания в обекта ФУ № DT341310 с № на фискална памет 02661704, съгласно междинен отчет от ФП, е в размер на 233.88 лв. Фактическата наличност в касата на обекта била в размер на 434.15 лв. Това несъответствие е възприето от инспектора по приходите като нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредбата), за което срещу дружеството бил съставен АУАН и въз основа на него, при идентичност на описанието на нарушението и дадената за него правна квалификация, издадено процесното НП.

Въз основа на така събраните доказателства, СРС е направил извод, че НП е издадено от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия. Приел е, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. По същество на спора въззивния съд е изложил съображения, че административнонаказателната отговорност на дружеството е ангажирана правилно и че определената санкция е в законоустановения размер. Съдът е приел от правна страна, че НП следва да бъде изменено в частта на размера на наложената санкция, който е приел, че следва да бъде определен съобразно ал.1 на чл.185 ЗДДС, тъй като процесното нарушение е формално, а не резултатно, а АНО не е изложил мотиви защо отговорността на дружеството следва да бъде ангажирана по по - тежко наказуемия състав. По отношение размера на санкцията съдът е приел, че същата следва да бъде индивидуализирана в размер на 500 лева, тъй като нарушението е първо, но следва да бъде съобразен размера на констатираната разлика в касовата наличност.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост е установил фактическата обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са мотивите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени от компетентен орган. АУАН съдържа всички изискуеми съгласно чл. 42 от ЗАНН реквизити: посочени са фактическите обстоятелства, при

които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 от ЗАНН изчерпателно и прецизно е посочена законовата разпоредба, която е нарушена. Въз основа на доказателствения материал по делото се установява, че издаденото въз основа на цитирания АУАН наказателно постановление отговаря на изискванията на чл. 52-58 от ЗАНН. АУАН и НП са съставени в сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН. В случая актът е съставен в тримесечния срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, а НП – в шестмесечния срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН, т.е. в съответствие с материалния закон и процесуалните правила.

Правилни са и изводите на районния съдия, че касаторът е осъществил състава на нарушението по чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. Съгласно разпоредбата на чл.185, ал.1 ЗДДС на лице, което не издаде документ по чл.118, ал.1, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 100 до 500 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 2000 лв. Приложената от административнонаказващия орган норма на чл.185, ал.2 ЗДДС предвижда, че извън случаите по ал.1 на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл.118 или на нормативен акт по неговото прилагане, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв. Когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал.1. Второто изречение на правната норма предвижда по - леки наказания предвид по - ниската степен на обществена опасност на нарушения, които не са довели до неотразяване на приходи, а представляват формално нарушение на начина на водене на отчетността. Именно такава е и процесното нарушение, което не води до неотразяване на суми от приходи, а се състои в ненадлежащото им отразяване в касовия апарат (същото е отразено в касовата книга), поради което следва да се санкционира по чл.185, ал.1 ЗДДС, както правилно е посочил районният съд.

Противно на твърдяното в касационната жалба, решаващият състав на СРС е анализирал с необходимата прецизност събраните в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства, при което по категоричен и несъмнен начин е установил фактите по делото, въз основа на които е стигнал до верни правни изводи. Следователно не са налице допуснати съществени процесуални нарушения, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника по касация разноски за настоящата в размер на 320,00 лв., като се уважи възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение и същото се съобрази с чл. 18, ал.2 вр. чл. 7, ал.1, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София град, Девети касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 311071 от 20.12.2019 г., постановено по НАХД №

4792/ 2019 г. по описа на СРС, НО, 102-ри състав
ОСЪЖДА ТД на НАП да заплати на [фирма] сторените съдебно-деловодни
разноски в размер на 320,00 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.